

Binecuvântat să fie Hristos, Dumnezeu nostru că în așteptarea Împărăției Sale a îngăduit să trăiesc aceste zile. Am aflat, iubiți credincioși din mesajele colegelor, și ulterior din presă că sunt oprit de la slujire vreme de 30 de zile, episcopul Oradiei a avut intenția clară de a mă executa acum când haosul, vedeți bine, domnește în societate, așa ca în versurile lui Vlahuță: „De sus și până în jos s-a întins minciuna, ea leagă și dezleagă în țară toate...”.

Au vrut mai întâi să mă acuze nici mai mult, nici mai puțin decât de erezie, dar analiștii pe care i-au scos la înaintare au fost mai ridicoli chiar decât episcopul lor.

Mi-au analizat predicile, filmele, intervențiile publice și n-au putut găsi pricină de ghilotină.

În secolul IV-lea, printre părinții capadocieni, a existat o personalitate care s-a distins ca fiind cel mai profund gânditor între ei. Este vorba de Sfântul Grigorie, episcopul Niseei, fratele mai mic al Sfântului Vasile cel Mare.

După ce Grigorie s-a căsătorit în Teosevia, la rândul ei sfântă, pomenită în 10 ianuarie, Vasile, care era arhiepiscop al Cezareei Capadociei, l-a așezat pe fratele său, episcop al unei cetăți din Asia Mica. Pe vremea aceea, episcopii erau căsătoriți, după cuvântul Sfântului Pavel, „cine dorește episcopie, bun lucru dorește”, spune Pavel „dar pentru aceasta să fie bărbat al unei singure femei”.

Episcopii vremii, pe care îi caracterizase foarte frumos celălalt Mare Grigorie, din Asia, spune el, „adunătură de traficanți de Hristos”. Bădărănia lor nu poate suporta cultura, făuritori de înscrisuri mincinoase. Aceștia căutau vină, nu doar pentru predicile lui, de care erau iritați, predicile lui profunde, și își doreau să îl înlocuiască.

Dar cum să facă asta, de vreme ce fratele său era arhiepiscopul principalei cetăți din regiune? Cei care îl acuzau de erezie erau de fapt ei înșiși eretici arieni dar cum teologic nu îl puteau dovedi, au găsit calea de a atrage puterea seculară. Creștinismul, după cum știți, fusese recent oficializat, prin decret imperial. Dar imperiul însemna totodată reguli financiare, taxe și impozite, constrângeri de tot felul.

Ce altă modalitate mai ușoară aveau la îndemână decât să întoarcă puterea seculară împotriva lui Grigorie? L-au acuzat de evaziune, de nereguli administrativ-financiare, l-au depus din treaptă și l-au trimis în exil. Această mare personalitate a bisericii, care este și unul dintre sfinții foarte apropiați sufletului meu, este considerat astăzi „părintele părinților” și „columna dreptei credințe”.

De la Sfântul Grigorie și de la cei de mai târziu, am învățat că există un program cadru al execuțiilor în biserică, folosit de episcopii cei răi, cum îi numea imnograful din Nazianz. Și că dacă vrei să vorbești liber, neîngrădit, așa cum îți dictează conștiința, nu trebuie să amesteci lucrurile.

De aceea, iubiți credincioși, când am aflat că au abordat soluția rapidă și frontală, declarând public faptul că s-au constatat nereguli administrativ-financiare, în condițiile în care parohia noastră nu a avut niciun control financiar decât sunt eu paroh, cum n-au avut nici celelalte parohii... Bunăoară Biserica cu Lună nu este verificată de 30 de ani. Când am citit în presa această știre, dincolo de tristețea inevitabilă, i-am mulțumit Lui Dumnezeu.

Episcopul a făcut aceste declarații fiind convins că toți preoții avem probleme în gestiune. Așa funcționează sistemul, așa funcționează dacă vrei să te îmbogățești. E verificată metoda: biserici în construcție, bani de la stat, casele preoților se înalță înaintea bisericilor, afacerile familiilor lor prosperă...

Au fost convinși că asta este condiția fiecărui paroh din oraș. S-au antepromis și au greșit, pentru că eu am procedat total diferit. Nu m-am ocupat eu de contabilitate, ci am rugat profesioniști să mă ajute, dintre dumneavoastră, pentru că nu am avut niciodată nimic de ascuns.

Nu am beneficiat de fonduri publice, nici de la culte, nici de la Consiliul Județean, nici de la Primărie. Nici măcar procentul acela din impozitul anual pe care-l puteați redirecționa fiecare către parohie, nu l-am primit.

Anul trecut, pentru că mulți dintre dumneavoastră ați insistat, domnul Ștefan Epitropul Bisericii mi-a pus un teanc de formulare în mașină să le duc la ANAF.

Am pornit și pe drum mi-am zis, nu voi face asta. Oricâtă nevoie am avea de bani pentru biserică, nu aceasta este natura jertfei pe care trebuie să o aducă un credincios: „darul pe care-l faci bisericii trebuie să fie din puținul tău”.

Să renunți tu la ceva, la o excursie, la o prăjitură, la un pachet de țigări... Să renunți tu la ceva pentru Hristos. Așa s-a construit această biserică.

În pandemie, în perioada restricțiilor, când erați sechestrați în casele dumneavoastră, când toate bisericile din oraș erau închise, noi slujeam zilnic. Deși aveam șantier, spațiu liturgic era amenajat, după cum vă amintiți, într-un cort. Era frig.

Noi am slujit zilnic dumnezeiasca liturghie. Iar Dumnezeu, pe neașteptate, trimitea pe cineva cu o donație pentru biserică, încât nu a existat săptămână în care muncitorii să spună, „părinte, nu ne-ai plătit”. Apoi au fost oameni care au ajutat cu materiale de construcție, cu utilaje, încât biserica a fost gata în nouă luni.

Mulțumită dumneavoastră, în momente mai dificile, ați împrumutat biserica pentru a înainta cu lucrările de construcție. Și iată, titluri de ziare, scrise de jurnaliști, plătite de oamenii episcopiei: „Fonduri de la ruși”.

Adică episcopul vă consideră ruși, întrucât dumneavoastră ați plătit biserica. Altundeva scria „deturnare de fonduri”. Noi n-avem fonduri de acelea pe care ei obișnuiesc să le deturneze.

Evidențele noastre contabile sunt limpezi. Le-am predat pentru raport unei companii specializate pe audit. Oricând vă stau la dispoziție pentru discuții lămuritoare pe această temă, mă veți găsi, ca și până acum, zilnic la biserică.

Tuturor donatorilor le pun la dispoziție registrele parohiei. La fel acceptăm și chiar am solicitat auditul Patriarhiei Române, deși nu avem vreo invitație în acest sens.

În schimb, refuz orice comunicare pe episcopia Oradiei, având în vedere abuzul înfiorător pe care l-au declanșat asupra parohiei noastre.

Iar când au pretenția de a ne verifica în vreun fel, ar fi de bun simț să ne transmită cu ce ne-au ajutat dumnealor mai întâi. Mai degrabă, noi s-ar cuveni să-i verificăm întrucât de-a lungul vremii le-am plătit sume importante de bani. Sancțiunea aceasta, care constă în oprirea mea de la slujire, pe o perioadă de 30 de zile, este necanonică și ilegală.

Este o fărădelege pe care a comis-o acest episcop. Aă și fost îndreptățit să slujesc astăzi, dar am ales să respect aceste 30 de zile din două motive. Primul, pentru că sunt ascultător față de biserică, iar dacă biserica îl acreditează ca ierarh acest om, pe a cărui răutate s-a altoit și o evidentă boală psihică, eu păcătosul voi respecta alegerea nefericită a bisericii.

Dar amendându-o, o să o respect doar 30 de zile. Actele sau somațiile care ne vor parveni de la episcopie sunt nule de drept în această biserică în care, de la faza de proiect până la ultimul scaun, tot ce înseamnă rânduială liturgică, toate au trecut prin sufletul meu și au presupus o zbatere continuă în acești ani.

Apoi, ca să completez prima motivație, apreciez că am primit un mesaj de la patriarhul României. Al doilea motiv este că atunci când întâmpini nedreptăți, e bine să-ți amintești cu smerenie momentele când ai greșit în viață și nu ai plătit acele greșeli. Așa voi face și el.

După treizeci de zile, desigur, îmi voi relua slujirea, iar episcopul Oradiei și colaboratorilor săi le este interzis accesul în biserica noastră. După cum ați observat, începând de ieri, la slujbe îl pomenim pe Patriarhul României. La Prohodul mare adăugăm și numele mitropolitului Ardealului.

Dar pe călugărul imoral, Sofronie, îl vom pomeni acolo unde este locul, la bolnavi. Dumneavoastră, iubiți credincioși, sunteți familiarizați deja cu practicile de la bisericile din oraș. Când un paroh este numit în funcție adesea, dacă există încă un preot coslujitor, încearcă să îl îndepărteze ca să își suplimenteze veniturile.

Eu am procedat invers. Am insistat ca Părintele Tudor Matei, care avea jumătate de normă la parohie, să fie încadrat cu normă întreagă. Și am obținut lucrul acesta foarte greu, întrucât episcopia refuza.

Înainte de sfințirea bisericii, prin intervenția directă a Părintelui Patriarh, care a înțeles că solicitările mele sunt rezonabile, am reușit să îl angajăm pe Părintele Tudor. Am obținut, cu asemenea, hirotonia Părintelui Darius. Mai târziu l-am preluat pe Părintele Cristian, un preot de vocație, serios, pe care episcopia și Mănăstirea Izbuț l-au scos din parohia unde slujeam, lăsându-l fără loc de muncă, tată a patru copii.

Și iată că biserica noastră funcționează într-un ritm minunat, pentru că niciunul dintre noi nu am așteptat mai mult decât salariul care ne se cuvine, așa cum este stabilit acel salariu în grila de salarizare a Patriarhiei Române. Sunteți martori că nu ați fost deranjați vreodată de consilierii bisericii cu chitanțierele pe scările de bloc, așa cum fac parohiile vecine, că nu ați auzit după slujbă strigându-se donațiile ca la licitație, că nu a plătit nimeni taxe la botezuri, comunii sau înmormântări. Iar Dumnezeu a avut grijă de noi.

Vă dau un mic exemplu. Înainte de sărbători, dimineața, înainte de slujbă, vorbeam cu ceilalți preoți că va trebui să comandăm un set de veșminte. Și după slujbă, o distinsă doamnă din biserică a venit să spună că își dorește să plătească patru veșminte preoțești.

De asemenea, din banii de pomelnice, în loc să ia parohul, așa cum se întâmplă la celelalte biserici, noi i-am înregistrat că am întotdeauna și am reușit, cu ajutorul uneia dintre apropiații bisericii, să montăm pompe de căldură. Deși era nevoie, n-am îndrăznit să organizăm o colectă pentru această serioasă cheltuială. E cazul să fim fermi, iubiți credincioși, când este vorba despre biserică noastră.

Dar să-l iertăm pe Sărmanul Episcop, înțelegând că este un om bolnav, fără discernământ, încât cei din anturajul său profită de suferința lui, ca răspuns la abuzul pe care el l-a exercitat asupra lor la lungul vremii. Să iertăm că și Dumnezeu iartă!